

Assistenten

Tidskrift om personlig assistans i Borås Stad
Årgång 10 • Nummer 4 • 2015

- **Intervju med Sven-Bertil Salomonsson**
- **Rapport från dansen på Hotel Grand**
- **Tio bilder från årets julfest**

Innehållsförteckning

Redaktionellt	sid 5
Sven-Bertil Salomonsson intervjuas	sid 6
Rapport från en utbildningsdag	sid 9
Årets julfest dokumenterad	sid 10
Tillgänglighets- och bemötandepiset	sid 13
Diskotek på Hotel Grand	sid 14
Ett viktigt telefonnummer	sid 17
Kontaktuppgifter	sid 18
Visste du ...	sid 20

Tryckning, december 2015

Borås Kommuntryckeri

PÅ OMSLAGSBILDEN: Representanter för ”tomtelaget” prisas efter sin seger i de tävlingar som hade arrangerats i Sjuhäradshallen tisdagen 8 december. Enhetschef Hanna Jylhänlahti delar ut medaljer till, från vänster, Maria Eliasson, Charlott Herbertsson, Gina Larsson och Monica Karlsson, den manlige lagmedlemmen skymd.

FOTO: Peter Grönborg

Bli gärna kontaktperson!

Om du är över 18 år och vill göra något för en annan människa, har engagemang och lite tid över, kanske ett uppdrag som kontaktperson skulle passa dig? Som kontaktperson är du kompis och stöd till en person med funktionshinder. Ni träffas regelbundet och fikar, går på bio, hockey, eller gör något annat kul tillsammans. Du får arvode och omkostnadsersättning.

Är du intresserad kan du kontakta:

Elisabeth Drugge, 033-35 52 66

Eva Engström, 033-35 34 59

Annika Sjöqvist, 033-35 51 22

• Redaktionellt

Nya sociala rum skapar nya möjligheter. Det är både Sjuhäradshallen och Träffpunkt Simonsland utmärkta exempel på. Vi har tidigare publicerat flera texter om vilken betydelse dessa lokaler har och nu är det dags igen.

I en längre intervju berättar samordnaren Sven-Bertil Salomonsson vad Träffpunkt Simonsland betytt och kan komma att betyda för utvecklingen av Brass-aktiviteterna. Inte nog med att lokalerna är rymligare än tidigare alternativ, de inspirerar också till nya aktiviteter.

En magisk diskjockey

Fortsättningsvis kommer de brukare som så önskar att få medverka under de kvällar som har mat som tema. Det handlar främst om att hjälpa till i köket, i särskilda matlagningsgrupper där också assistenter får spela en roll.

Hädanefter blir det även lättare att få spontan kontakt med Sven-Bertil Salomonsson. Tre dagar i veckan kommer han att finnas på ett kontor på femte våningen i Träffpunkt Simonsland, om han inte är ute i andra ärenden förstås.

Apropå rummets betydelse. I detta nummer uppmärksammar vi också det faktum att det arrangeras diskon för personer med funktionshinder på Hotel Grand i Borås. Precis som de tidigare blev också arrangemanget den 24 oktober en succé, vilket Marit Scheers Andersson vittnar om i rapportering.

Kanske att någon av de bilder vi publicerar borde varit skarpare. Samtidigt ger de ett suggestivt intryck och speglar på det viset den magiska atmosfär som råder under en

danskväll på lokal i Borås. Kolla bara in den sällsamma fluorescerande aura som omger diskjockeyn Peter Haglund på sidan 15!

De nummer av tidskriften som kommer ut mot slutet av året brukar för övrigt innehålla väsentligt fler bilder än andra. Förklaringen till det är att vi försöker dokumentera de julfester som arrangeras.

Årets blev ovanligt livaktig, med många tävlingar i Sjuhäradshallen och en avslutande lunch i den restaurang som finns i en av sektionerna på Borås Arena. Initiativet uppskattades, särskilt den första delen där det gick att träffa och lära känna nya kollegor.

Hallvärldarna tog väl hand om alla de medverkande, samt informerade på ett bra sätt om vad det finns att göra i lokalerna för personer med funktionshinder, till vardags.

Modulen i Viva

Och ska vi fundera något över vad som präglar vardagen som personlig assistent, så handlar det mycket om blir allt duktigare på att hantera dataprogram av olika slag, inte minst för att kunna dokumentera på bästa sätt.

Caroline Johansson ger en första inblick i vad som komma skall, när det gäller att redovisa assistanstimmar till Försäkringskassan. Dessbättre lär de flesta vara bekanta med Viva vid det här laget, för redovisningen ska ske via en särskild modul som installerats där.

Avslutningsvis finns det bara en sak att säga: God jul och gott nytt år! ■

PETER GRÖNBORG
Redaktör

Samordnare på rätt plats

I augusti genomfördes de första Brassaktiviteterna i Träffpunkt Simonsland. En månad senare fick samordnaren Sven-Bertil Salomonsson ett kontor på femte våningen där.

– Det känns väldigt bra. Lokalerna passar utmärkt till verksamheten! säger han.

Vid ungefär hälften av de aktiviteter som arrangeras finns det behov av bra lokaler. Det gäller särskilt bingokvällarna och de kvällar som har mat som tema.

– När vi höll till i NHR:s lokaler kunde det kännas lite trångt. Därför uppskattar många de stora ytorna som finns här hos Café Simon.

Tillgång till kök

Det är lättare för de rullstolsburna att ta sig fram. Tidigare kunde det vara trångt till och med för assistenterna, att exempelvis hämta mat. Nu kan brukarna ta sig fram till kantinerna på egen hand.

– Många uttrycker stor glädje över den ökade rörligheten. Rummets storlek gör också att luften blir bättre, även då det är fullsatt.

En annan sak som bör framhållas är att kaféets personal hjälper till att göra smörgåsar och annat.

– Det gör att vi behöver en person mindre i organisationen. Mackorna blir i och för sig lite dyrare men totalt sett tjänar vi på samarbetet. Speciellt då vi får låna lokalerna utan kostnad.

Sven-Bertil Salomonsson ser dessutom att

lokalerna gör det möjligt att utveckla verksamheten. I första hand matkvällarna.

– Det finns ett träningskök här. De brukare som så önskar får gärna hjälpa till med matlagningen, med stöd av sina assistenter. Det skapar en känsla av delaktighet.

Går att samarbeta

Detta kan kopplas till den tid då Brass startade för 12 år sedan. Då höll man till på Göta och lagade mat tillsammans. En gammal tradition har alltså kommit till liv.

– Eftersom många föreningar för funktionshindrade håller till i huset så öppnar det upp för samarbeten av olika slag. Det har vi redan hunnit dra nytta av.

Enligt Sven-Bertil Salomonsson har alltså centraliseringen av verksamheten varit av godo.

– Här finns en bra grund för att utveckla Brass. Och vi befinner oss bara i början av det arbetet.

Ansvarar för möbler

För sin personliga del värdesätter han förstås kontoret, men också tillgången till olika förråd.

– Det känns bra att ha ett förråd på nära håll, att slippa släpa runt grejer från gång till gång.

Finns det inte något negativt att säga då? Nja, kanske om Sven-Bertil Salomonsson tänker efter extra noga.

– Det har hänt att vi blivit flyttade någon gång. Då kaféet behövdes för andra ändamål placerades vi i Åsikten, föreläsningssalen. Jag har heller inte fått klartecken för exakt vilket datum vi får tillgång till köket.

Sven-Bertil Salomonsson myser när han rör sig i Träffpunkt Simonsland. Det beror inte enbart på tomtarna, utan i första hand på att han hittat lokaler som lämpar sig för Brass-aktiviteterna.

Problem hör dock till undantagen. Starten har gått väldigt bra och det finns all anledning att se positivt på framtiden. För övrigt håller Sven-Bertil Salomonsson igång som vanligt, som fixare åt enhetscheferna och som organisationens hjälpredda i största allmänhet.

– Mycket kretsar kring schemaläggning. Jag räknar på beslut från Försäkringskassan, korrigerar scheman, lägger till och drar ifrån timmar. Det händer ju att beslut ändras. I eftermiddag ska jag till exempel träffa en anhörigvårdare som behöver göra om sitt schema.

En del tid lägger han på att göra inköp av olika slag. Han har till exempel inhandlat saker som behövdes i samband med julfesten.

– Och förra veckan gjorde jag en beställning av paraplyer och ficklampor till en enhetschef. Jag har beställt kalendrar till

personalen inför 2016. Senare i veckan ska jag sätta upp en rullgardin hos en brukare. På den vägen är det.

Till Sven-Bertil Salomonssons uppgifter hör att ansvara för de möbler som är i omlopp. En del av dem förvarar han i Brass-lokalen på Göta, merparten i ett förråd i Kommunhuset.

– Att arbeta med möbler blir aktuellt då nya brukare tillkommer eller då någon går bort. Om de möbler personalen använt är i gott skick sparar vi dem, annat kastas.

Han arbetar 50 procent som samordnare och 50 procent som personlig assistent. Samordnare är han tre dagar i veckan, så därför kommer han att dela sitt kontor med andra.

– Elisabeth Drugge och Eva Engström, som arbetar med avlösare och kontaktpersoner kommer att vara här på tisdagar. De har ett behov av att komma ut i ett öppnare sammanhang. Kontoret på Bryggargatan kan ibland uppfattas som ganska låst. Det är i alla fall inte lika lätt att göra spontana besök där. Det kan hända att ytterligare några chefer kommer att använda kontoret här då och då.

Tema om USA

Sven-Bertil Salomonsson har varit samordnade så länge nu att kommunikationen med assistenter och brukare nästan sköter sig själv. När önskemål framförs försöker han att realisera dem.

– Ett exempel på det är den ”amerikanska kväll” som arrangeras till våren. Temat blir alltså USA, med frågesport och mat som är representativ för landet. ➤

Sven-Bertil Salomonsson framhåller betydelsen av att kaféets personal hjälper till att göra smörgåsar och annat. Det har inneburit att mindre personal behövs under arrangemangen.

Det kan löna sig att ringa Sven-Bertil Salomonsson även om den aktivitet man önskar sig inte lämpar sig för en stor grupp.

– Bland vissa brukare finns ett intresse för teater och musikaler. Det lämpar sig inte för stora grupper av det enkla skälet att etablissemang av det slaget ofta har ett begränsat antal platser för rullstolar.

Danmark på en lördag

I sådana lägen kan det bli aktuellt att sätta samman en mindre grupp. Med den överblick Sven-Bertil Salomonsson förvärvat under åren är han rätt person att bedöma vad som är möjligt att genomföra.

– Vi har bland annat varit i Stockholm. Vi var en mindre grupp och åkte tåg vid det tillfället. Vi har också varit i Göteborg och sett en av Galenskaparnas revyer. Vid sådana tillfällen behöver vi inte vara mer än fyra eller fem personer.

Säkert kan det löna sig att ta kontakt med Sven-Bertil Salomonsson, vad det än är man undrar över. Han är en bra samtalspartner när något behöver ordnas.

En viktig kontaktlänk med sin målgrupp får han via sin medverkan under Brukar-

rådets sammanträden, vilka genomförs fyra gånger om året. Rådet består av en krets särskilt engagerade personer.

– De pratar om allt mellan himmel och jord. Om färdtjänst, om hur en enhetschef och en personlig assistent bör vara, och så vidare.

Till våren arrangeras 14 aktiviteter, med början 12 januari. Mycket går att känna igen, exempelvis resor till Ullared och Falkenberg.

– Som vanligt åker vi till Danmark över dagen. Men i vår prövar vi för första gången att åka på en lördag. Tidigare har vi åkt på tisdagar och det har kanske inte passat alla.

Matematik är kul

Vad är roligast med jobbet som samordnare?

– Allt som har med Brass att göra är roligt, särskilt att möta alla positiva reaktioner i samband med arrangemangen. Det ger väldigt mycket. Sedan är det ganska kul att vara räknemaskin också, det matematiska som har med schemaläggning att göra. Omväxlingen förnöjer! ■

PETER GRÖNBORG

Hur din arbetstid registreras

Ett nytt pilotprojekt för att registrera utförd assistanstid till försäkringskassan i Viva har startat. Det är Anette Källéns grupper som är först ut och 1–2 personer från varje grupp fick gå en datautbildning i slutet av november.

Tanken är att de sedan ska hjälpa till att lära upp de andra i sina respektive arbetsgrupper, så att alla till sist kan lägga in sin utförda tid i Viva-modulen.

Några instruktioner

Hur gör man då? Enkelt förklarat så går du till din brukare i Viva. Därefter trycker på ”insatser”. På den skärmbild som sedan dyker upp finns ”registrera tid”, under ”hantera assistansersättning”.

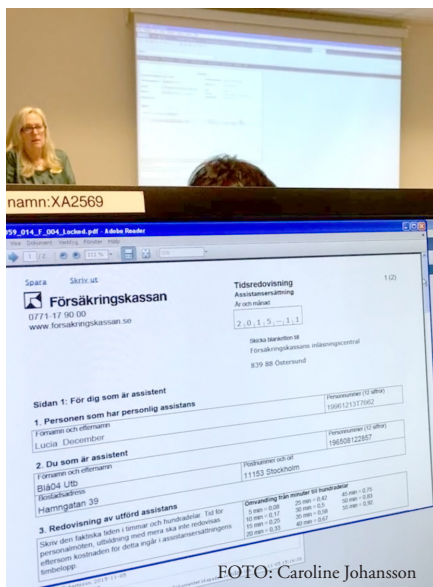
Här ska du registrera din arbetade tid varje dag. På den sista dagen som du jobbar i månaden ska du dessutom signera perioden. Då får du upp en färdig ifylld blankett som ska kontrolleras. När den sedan stängs ner kommer frågan om du vill signera. Klart!

Från 1 december

När alla i gruppen har signerat sina blanketter för månaden ska den eller de som var med på utbildningen dessutom ”sammanställa” alla blanketterna och se till att chefen får dem.

När den här artikeln trycks ska grupperna vara i full gång med att registrera tid i Viva, för uppdraget påbörjas den 1 december. ■

CAROLINE JOHANSSON

Skärmbilder av detta slag kommer att höra till vardagen för personliga assistenter. Arbetstid ska registreras dagligen hos Försäkringskassan, via en modul i Viva.

Enbetscheferna Gunilla Svensson och Hanna Jylhänlabti bjöd alla personliga assistenter på godis, så fort de trädde in genom dörren till Sjuhäradshallens kafé. Här möter de Katja Dahlberg och Agneta Andersson.

Innan det blev dags att dra igång med lekarna och tävlandet minglades det i kaféet. I sådana sammanhang är Georges Nahra en verklig klippa, ofta i centrum.

Medan hallvärdarna informerar om vilka regler som gäller i de tävlingar som snart ska starta, samlar de drygt 30 personliga assistenterna ihop sig i fem olika lag.

Ett varierat julfirande

Årets julfirande tycktes vara lika populärt som det var varierat. Det började med mingel i Sjuhäradshallens kafé, där det fanns stora möjligheter att småprata med arbetskamrater av olika slag.

Enhetscheferna visade prov på mycket stor servicemedvetenhet, när de cirkulerade runt

bland alla personliga assistenter och bjöd på godistomar från dignande fat.

Efter en hälsokur av det slaget kändes det bra att få information om den idrottsliga verksamhet som bedrivs i lokalerna till vardags. En kortare föreläsning hölls i ett anslutande rum nära kaféet. ➤

Ingemar Lingman imponerade på alla med sin bländande teknik. Det var svårt att få de studsande julgranskulorna att stanna kvar i spannet.

Att sitta i en rullstol och kasta en basketboll var ingen lätt sak. Här försöker i alla fall Zaibunissa Arbab Shastan att plocka två poäng för sitt lag.

Hallvärdarna följde sedan med ner till själva arenan, där det skulle arrangeras fem tävlingsmoment. Eftersom lagindelningen var slumpmässig så gavs tillfälle att lära känna nya kollegor.

Fyra av tävlingarna var ganska enkla att genomföra, även om poängutdelningen inte blev lika hög varje gång. Bäst gick det för de pricksäkra.

Men att förflytta sig ett tiotal meter med en liten tygpåse på huvudet, dessutom med en boll placerad därpå - nej, det upplevde nog många som ett krävande examensarbete, särskilt som bollen avslutningsvis skulle kastas i en liten kartong. ►

Karin Olsson höll hög hastighet hela vägen fram till den linje där man skulle ta den lilla bollen från huvudet och kasta den i en kartong.

Nog var det en speciell känsla att sitta däruppe vid fönstret, med utsikt över det omtalade gräs som burit IF Elfsborg såpass långt.

Allt fanns på plats: ljusstaken, stjärnan och tomten. Det var bara att koncentrera sig på maten.

Erik Polhager visar stolt upp sin medalj, en värdig medlem i det vinnande tomtelaget. Malin Larsson kan inte annat än glädjas med honom.

Efter väl förrättat värv, där var och en gjort sitt bästa för sitt lag, fick tävlingsinstinkten träda tillbaka för avspänd social samvaro i ett ljus och ombonat rum i en av Borås Arenas sektioner.

Julmat serverades nämligen i restaurangen på Sjuåradsläktaren, med utsikt över den ständigt lika gröna grasmattan. Möjligen

överträffade förrätten varmrätten, men frågan fick aldrig något slutgiltigt svar.

När tillfälle gavs passade enhetscheferna på att räcka över årets julgåva från kommunen till assistenterna. Någon chef genomförde till och med ett utvecklingssamtal i en av vip-logerna. ■

PETER GRÖNBORG

Borås Stad prisade Ica Maxi

Priset för tillgänglighet och bemötande delas ut varje år på den Internationella handikappdagen, den 3 december. Årets prisceremoni hade förlagts till Träffpunkt Simonslands lokaler. Och vinnaren blev – Ica Maxi!

Priset delas ut i form av blommor och ett diplom. Butikschef Mikael Carlsson var på plats för att ta emot det av Lena Palmén, kommunalråd. Motiveringen lästes upp och lőd enligt följande:

Förutom att det är enkelt att ta sig fram i butiken, finns gott om P-platser, bra sortiment för personer med gluten- och laktosintolerans och är lokaliserade i ett enplanshus så har Ica Maxi även påbörjat ett samarbete med Borås Stad. Ica Maxi Stormarknad Borås har numera personer med funktionsnedsättningar som arbetstränar hos sig. Som första privata butik går Ica Maxi i bräschen i en fråga som berör så många i vårt samhälle.

Hur går det till att bedöma dem som nominerats? Till grund för värderingen ligger exempelvis hur man hanterat sådant som framkomlighet, information och bullernivåer. Kunnigheten hos personalen bedöms, liksom om man tagit hänsyn till allergikers behov.

En annan viktig sak är bemötandet av gäster och kunder, samt om olika etniska grupper respekteras. Enligt de kriterier som gäller tas särskild hänsyn till om tillgängligheten åstadkommit med intelligens och fantasi.

De riktlinjer som fastslagits av kommunen säger att Borås ska vara en stad för alla:

Borås stads pris för tillgänglighet och bemötande gick i år till Ica Maxi. Butikschef Mikael Carlsson tog emot diplom och blommor.

”Det ska vara enkelt att ta sig fram på gator, torg och offentliga platser, och även i offentliga lokaler, butiker och restauranger.” Tankar av det slaget förklarar varför Borås Stad instiftat ett pris för tillgänglighet och bemötande.

Att Ica Maxi får priset är inte kontroversiellt men personer med funktionshinder har framfört synpunkter. Det gäller i huvudsak framkomligheten på parkeringsplatserna, särskilt på den sida där Systembolaget har sina lokaler.

Säkert är även butikschef Mikael Carlsson medveten om den kritiken. Man kan se det som ett exempel på att även den som är bäst kan bli bättre. ■

PETER GRÖNBORG

FOTO: Marit Scheers Anderson

FOTO: Marit Scheers Anderson

Fram till klockan 22.00 var det enbart funktionshindrade på dansgolvet, med assistenter och ledsagare och så vidare. Därefter hade vem som helst tillgång till lokalen.

Många blir törstiga av att dansa. I baren finns det många drycker att välja bland.

Ett höjardisko på Hotel Grand

Den 24 oktober var det återigen dags för diskotek för personer med funktionshinder. Att det arrangerades på Hotel Grand i Borås gav en speciell och extra festlig känsla. Alla var festklädda och såg ut att njuta av maten, dansen, musiken och – att helt enkelt vara på plats.

Precis som tidigare gånger startade festen med middag, som vid detta tillfälle började kl 18.30. De som valde bort maten kom till diskot en timma senare,

ungefär. Under tiden som gästerna åt midagen i matsalen, så installerade discjockeyn sina ”apparater” i danslokalen.

Den här gången var Peter Haglund discjockey. Han har arbetat som detta under nästan 25 år. Han ser sig själv som en mångsysslare, eftersom han har jobbat inom skiftande områden. Han har till exempel arbetat inom vården, på olika sätt, men också som vaktmästare, med mera. ➤

Peter Haglund har arbetat som diskjockey i nästan 25 år och har mycket att berätta om villkoren för dans i Borås.

Sedan ett år tillbaka arbetar Peter som handledare på studieförbundet SISU – IGU (Idrott, Glädje, Utbildning), med personer med funktionsnedsättning. Han leder i basket, fotboll och musik.

Den respons han fick av sitt arbete som diskjockey på Hotel Grand var enbart positiv. De kommentarer han oftast hörde var ”jättetrevligt” och ”jätteroligt”. När han avslutade strax före klockan 22.00 fick han höra kommentaren: ”Redan slut!”.

I och för sig hade det inte behövt ta slut där. Till det allmänna disko som skulle fortsätta under kvällen var även de funktionshindrade välkomna. Tyvärr var den diskjockey som skulle ta över försenad. Många tolkade det som att festen var slut, vilket gjorde att de droppade av.

Peters kommentar till detta var att han nästa gång ska försöka få till ett bättre samarbete, så att den diskjockey som tar över

börjar direkt när han avslutat sitt eget arbete. Då kommer troligtvis fler att stanna kvar lite längre och njuta av dansen och festen.

Nästa gång vill Peter också att kravallstaketet ska vara borttaget, för han vill att publiken ska känna större närhet till diskjockeyn. Som det var nu så vågade nästan ingen komma nära scenen där Peter stod, på grund av det respektingivande staketet. Det stod kvar efter ett tidigare framträdande. Då det hade det förstås fyllt en funktion, men nu stod det mest i vägen.

Peter fick frågan om han tycker att det är någon skillnad på sitt vanliga jobb som diskjockey och att arbeta för personer med funktionshinder. Han sa spontant att det var mer glädje under kvällen på Hotel Grand och ”ett annat tempo”. ►

FOTO: Marit Scheers Anderson

Numera är datorn ett viktigt verktyg för en diskjockey. Peter Haglund rättar till glasögonen för att hitta rätt bland spellistorna.

FOTO: Marit Scheers Anderson

Bertil Bäcklund söker sig gärna till alla evenemang där det bjuds musik. Till diskot kom han i sällskap med sin kontaktperson Leif Eurenus.

Dessutom upplevde han att publiken varit mer tacksam och att de som dansar mer är sig själva.

– Detta står i kontrast till hur främst den yngre publiken betar sig idag, sa Peter och såg det som en konsekvens av att Borås nu är en ”storstad”.

Förutom dessa diskokvällar på Hotel Grand finns det inte så många ställen att välja på. Brassieriet är det ställe där Peter tidigare har jobbat mycket. Tillsammans med Hotel Grand är dansgolvet där det mest tillgängliga för funktionshindrade i Borås.

– Också X & Y är för den lite äldre publiken, men det är inte tillgängligt för funktionshindrade – åtminstone inte för rullstolsburna.

Peter blev medveten om detta när han en gång gick dit med en kompis som var rullstolsburen. Enda lösningen som erbjöds var att två vakter skulle bära upp honom i rullstolen!

På så sätt skulle de kunna gå på diskot på andra våningen. Dessa lokaler var där Frälshningsarmen höll till en gång i tiden.

Det utbud som annars finns för mogen publik är Club 30, några gånger om året, men även Schlagerbaren som nyligen startade i Studentkårens före detta lokaler på Allégatan 2. ■

MARIT SCHEERS ANDERSSON

Nya numret är 033-35 82 42

Ofta när man möter Sven-Bertil Salomonsson i en korridor, eller för den delen på stan, går han omkring och pratar i sin telefon. Förklaringen till det är att han inte enbart är samordnare för Brass utan kontaktperson för en rad andra aktiviteter i organisationen.

Möjligen är det så att alla som är verksamma inom området personlig assistans, vid åtminstone något enstaka tillfälle har anledning att kontakta Sven-Bertil Salomonsson.

Att han arbetar nära enhetscheferna framgår tydligt av den intervju som inleder detta tidskriftsnummer. Det handlar om allt från rent matematiskt, intellektuellt arbete i samband med schemaläggning, till mycket konkreta, handfasta uppgifter som att montera en rullgardin hos någon brukare.

Lite av en diplomat

Att många brukare kontaktar honom är självklart, eftersom det är till honom man anmäler om man är intresserad av att delta i Brass-aktiviteterna. Han är också mycket

öppen för att diskutera nya förslag om vilka verksamheter som kan vara aktuella, både för stora och mindre grupper.

Eftersom Brass står för ”brukare och assistenter i samverkan”, så finns det givetvis en öppen kanal också för personliga assistenter att kontakta honom om programpunkterna. Som ansvarig för förvaringen av de möbler som är i omlopp så kan han också svara på frågor rörande detta, även om det ytterst är enhetscheferna som fattar avgörande beslut i möbelärenden.

Ofta händer det att han i informella samtal med personliga assistenter kan förklara olika saker, kanske på ett tydligare och mer begripligt sätt än enhetscheferna. Inget konstigt med det, då han jobbar som assistent själv är han väl lämpad att betrakta problem från ett praktiskt perspektiv.

Det har till och med hänt att han hamnat i ett läge där han kunnat göra en insats som liknar diplomati. Helt ovanligt är det inte att det uppstår missförstånd av olika slag, inte minst mellan brukare och assistenter. I ett sådant sammanhang kan Sven-Bertil Salomonsson ibland medla.

Distribuerar tidskriften

En viktig uppgift som han har är att ansvara för distributionen av tidskriften Assistenten. Han ser till att alla assistansgrupper får ett exemplar, till brukarens adress.

Men om det är så att någon är intresserad av att få ett eget exemplar, postad till sin hemadress, så är det bara att meddela Sven-Bertil Salomonsson detta. Tag du och ring! ■

PETER GRÖNBORG

ASSISTENTEN

Tidskrift om personlig assistans i Borås Stad
ISSN 1653—6983

Redaktör

Peter Grönborg

Telefon

0707-29 62 33

E-post

Assistenten@boras.se

Redaktionskommitté

Luis Bozán

Lena Hedberg

Lize Hällzon

Caroline Johansson

Anette Källén

Sebastian Nydén

Petri Pitkänen

Marit Scheers Andersson

Grafisk form

Anne Brink

Ansvarig utgivare

Sebastian Nydén

Distribution

Sven-Bertil Salomonsson

033-35 82 42

Adress

Assistenten

Sociala omsorgsförvaltningen

Borås Stad

501 80 Borås

Visste du ...

... att det i vår kommer erbjudas att gå Viktväktarna på jobbet?

... att du kan få influensavaccin som utlägg i tjänst?

... att vårens BRASS-aktiviteter består av bland annat ölprovning och resor till Danmark, Gekås och Falbygdens ost?

... att kokboksappen Matglad (som vi tidigare berättat om) vann Sveapriset 2015 för den bästa innovationsidén inom e-hälsa?

... att det planeras en grundläggande datautbildning för assistenter som har behov av det?

... att det planeras en ny dokumentationsutbildning för dokumentationsombuden?

... att du kan hämta ut friskvårdsbidrag för 1500 kr/år?

BORÅS STAD

ASSISTENTEN

TIDSKRIFT OM PERSONLIG ASSISTANS I BORÅS STAD

ADRESS Sociala omsorgsförvaltningen, Borås Stad, 501 80 Borås

TELEFON 0707-29 62 33 E-POST Assistenten@boras.se